

Der er ligeledes enighed om, at den gældende prisregulering af forsyningspligtpriserne bør videreføres. Der skal således fortsat stilles to krav til forsyningspligtpriserne:

Forsyningspligtpriserne skal for det første samlet være omkostningsbaserede, dvs. forsyningspligtselskabet skal fremlægge dokumentation for, at priserne samlet set ikke indbringer selskabet mere end omkostningerne plus en rimelig fortjeneste. Enkeltelementer, f.eks. minutprisen, kan derimod godt være dyrere end de underliggende omkostninger, forudsat at andre elementer er tilsvarende billige.

Der skal for det andet – uanset om det er omkostningsmæssigt begrundet – være et årligt realprisfald på en procentsats (i praksis to procentsatser, benævnt X og Y), som fastsættes af Telestyrelsen på grundlag af bedste praksis sammenligninger med en række andre sammenlignelige lande (i praksis 3 lande), og under hensyntagen til den generelle prisudvikling på området.

Der er endvidere telepolitisk enighed om, at det er afgørende at sikre, at prisreguleringen af forsyningspligttydelserne fungerer optimalt og i videst muligt omfang undgår at påvirke konkurrencesituationen negativt.

For at sikre dette, er det aftalt, at den gældende regulering udbygges med en regel om, at kravene til det årlige realktakstfald (X og Y) ikke må overstige de fald, der er sket eller sker i samtrafikpriserne i samme periode – alternativt at sikre dette ad anden vej. Sigtet er at sikre, at der ikke gennem prisreguleringen af forsyningspligttydelserne sker en indsnævring af den eksisterende konkurrencemargin for f.eks. almindelig indlandstelefon.

Senest 3 år efter indgåelse af den politiske principaftale af 8. september 1999, dvs. inden Folketings-samlingen 2002-2003 indledes, skal der desuden foretages en fornyet vurdering af, hvordan og i hvilket omfang forsyningspligtreguleringen skal videreføres.

Der bør dog allerede på nuværende tidspunkt skabes den fornødne hjemmel til, at prisreguleringen af forsyningspligttydelser på sigt kan lempes eller eventuelt helt afvikles.

I forslaget er der således givet mulighed for, at de enkelte forsyningspligttydelser gradvist kan undtages fra del-elementer af prisreguleringen, herunder eksempelvis fra kravet om årlige realktakstfald, at disse i stedet i en overgangsperiode kan blive omfattet af et prisloft, dvs. et krav om, at priserne på disse ydelser ikke må overstige et fastsat niveau (eksempelvis det pågældende års priser). Lovbestemmelserne giver

samtidig mulighed for helt at undtage en eller flere forsyningspligttydelser fra prisregulering.

I overensstemmelse med den politiske principaftale af 8. september 1999 er det dog ikke hensigten at gennemføre sådanne lempelser af prisreguleringen, før end den ovenfor nævnte analyse af området er blevet gennemført.

7. Forsinkelser og forhaling

Der er også telepolitisk enighed om, at der i lovrevisjonen bør indgå en række initiativer for at imødegå tidsmæssige forsinkelser i udmøntning og anvendelse af regelsættet. Disse kan bl.a. omfatte positive incitament til at sikre en hurtig og smidig aftaleindgåelse, samt ændringer i mægling-, afgørelses- og klageprocedurer m.v., der modvirker tendenser til forhaling.

Der er enighed om, at der som led heri skal sikres større kvalitet i selve regelsættet, og at det skal præciseres, at afgørelser som udgangspunkt skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sagen afgøres af Telestyrelsen, dvs. at klager kun undtagesvis bør tillægges opsættende virkning.

Herudover er der enighed om, at der skal ske en videreudvikling af rammerne for anvendelse af brancheaftaler som alternativ til regulering med henblik på at sikre en optimal udnyttelse af dette instrument. Der bør generelt sikres en bedre kobling mellem brancheaftalerne og den øvrige regulering og en tættere involvering af Telestyrelsen i sikringen af, at brancheaftalerne ikke i praksis modvirker den gennemførte regulering.

8. En mere fleksibel lovgivning

Ifølge den politiske principaftale af 8. september 1999 skal der ske en gennemgribende ændring af balancen mellem den lovfæstede del af reguleringen og den del, der reguleres på bekendtgørelsesniveau, således at det bliver muligt inden for lovgivningens overordnede målsætninger løbende at kunne justere reguleringen i takt med at teknologien, markedet og konkurrencen udvikler sig, uden fornyet behandling i Folketinget.

En sådan model vil skabe den fleksibilitet, som et marked i en løbende dynamisk udvikling nødvendigvis og derved samtidig være i tråd med det generelle ønske om og behov for en teknologineutral telepolitik, som samtidig vil være robust over for flere alternative udviklingsscenarier.

C. Lovforslagets indhold

Hovedindholdet i lovforslaget gennemgås nedenfor. Da der er tale om et meget omfattende lovforslag,